

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

21 מאי 2017

לפני:

כב' השופטת דפנה חסון זכריה

התובע

יוסף מגן, ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ: עו"ד אבי יגאל

הנתבעת

הסעות אלעד בע"מ
ח.פ. 512439191

פסק דין

1. האם הנתבעת ניכתה סכומים משכרו של התובע כדין? זו השאלה העיקרית הניצבת לדיון במסגרת הליך זה.

תמצית העובדות הצריכות לעניינו :

2. התובע עבד בשירות הנתבעת בתפקיד נהג הסעות בתקופה שמיום 3.9.14 ועד ליום

16.9.15, כאחד עשר חודשים ומחצה.

3. התובע עבד בשכר חודשי ושכרו עמד על סך של 4,700 ₪ בחודש.

4. במהלך תקופת עבודתו, היה התובע מעורב בשבע תאונות דרכים, אשר בגין חמש מהן

ניכתה הנתבעת סכומים משכרו, בסך מצטבר של 16,416.08 ₪.

5. אין חולק בין הצדדים, כי שכרו של התובע לחודשים יולי 2015 ואוגוסט 2015 קוזז

במלואו בגין תאונות אלה.

6. במסגרת תביעתו, עתר התובע להשבת הסכומים שנוכו משכרו, וכן לתשלום פיצויי

פיטורים, דמי הבראה, ופיצוי בגין היעדר הפרשות לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

ההליך שהתקיים בפניי:

- 1
2
3 .7. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 29.1.17 העידו התובע, ומר מישל אברגיל-נציג
4 הנתבעת.
5 .8. הצדדים ביקשו לסכם טענותיהם בכתב. התובע הגיש סיכומיו ביום 23.2.17.
6 מאחר שהנתבעת לא הגישה סיכומים מטעמה במועד, ניתנה החלטה, ביום 29.3.17,
7 ולפיה המועד להגשת סיכומי הנתבעת מוארך עד ליום 1.5.17, שאם לא כן, יינתן פסק
8 הדין על יסוד החומר הקיים בתיק.
9 הנתבעת לא הגישה סיכומים מטעמה אף עד למועד כתיבת שורות אלה, ולפיכך פסק
10 הדין ניתן על אף שלא הוגשו סיכומים מטעם הנתבעת.
11

דיון והכרעה

האם הנתבעת ניכתה סכומים משכרו של התובע כדין?

- 12
13
14
15
16 .9. סעיפים 20 ו- 28 להסכם העסקתו של התובע (נספח 1 לתצהירו של מר אברגיל),
17 מסדירים את הניכוי משכרו של התובע במקרה של פגיעה נזק לרכב עקב תאונה:
18

19 "20... במקרה של תאונה או פגיעה ברכב החברה אשר ברשותו,
20 וכאשר העובד ימצא אשם או אחראי לתאונה, יישא העובד בגובה
21 השתתפות עצמית שהמעסיק יחוייב ע"י חברת הביטוח או צד ג'."

22 ...

23 "28. העובד מאשר בזה למעביד לקזז משכרו את סכום ההשתתפות
24 העצמית במידה ויימצא אשם בתאונה"

- 25
26 10. בנספח א' להסכם העסקתו של התובע, צוין כי גובה ההשתתפות העצמית עומד על
27 סך של 5,000 ₪, וכי התובע מתחייב לשאת בסכום זה שעה שערך התיקון יעלה על
28 5,000 ₪, ובכל גובה התיקון, ככל שערך התיקון לא יעלה על סך של 5,000 ₪ ש"ח.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

- 1 11. לטענת התובע, הנתבעת ניכתה משכרו סכומים שלא כדין, ואף ניכתה את מלוא שכרו
2 לחודשים יולי-אוגוסט 2015, וזאת בניגוד להוראותיו של חוק הגנת השכר.
3 12. מנגד טענה הנתבעת, כי התובע גרם לרכב הנתבעת בו נהג, נזקים חמורים, בתאונות
4 שונות שנגרמו באשמתו ועקב רשלנותו, עליהן לא דיווח כפי שהתחייב ממנו בהתאם
5 להסכם העסקתו. הנתבעת הפנתה את בית הדין להסכם העסקתו של התובע, מהם
6 עולה כי התובע התחייב אף לשאת בהשתתפות עצמית שהנתבעת תחויב בה על ידי
7 חברת הביטוח או צד ג', בגין תאונות שתיגרמנה באשמתו. בנסיבות אלה, טענה
8 הנתבעת, כי הסכומים שנוכו משכרו של התובע נוכו כדין, ובהתאם להסכמתו.
9 13. הוסיפה הנתבעת וטענה, כי התובע התפטר מעבודתו בלא מתן הודעה מוקדמת, וכי
10 עקב התנהגותו זו, לא נותרה בידה ברירה אלא לעכב את שכרו כפי זכאותה על פי
11 הדין. הנתבעת הדגישה, כי אמנם על פי הדין, אין היא זכאית לנכות למעלה מרבע
12 שכרו של התובע, אולם בסיום יחסי העבודה, ראשית הייתה לנכות משכרו של התובע
13 כל חוב, ובפרט שהמדובר בחוב קצוב, וכך עשתה.
14 14. חוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**) נמנה עם חקיקת המגן
15 במשפט העבודה, ומטרתו "להעניק הגנה מקיפה לשכר עבודה, על מנת להבטיח כי
16 השכר ישולם לעובד במועדו ובמלואו, פרט לניכויים מותרים" (הצעת חוק הגנת
17 השכר, תשי"ז-1957, ה"ח תשי"ז, בעמ' 67; בג"ץ 7029/95 **הסתדרות העובדים**
18 **הכללית החדשה נ' בית הדין הארצי לעבודה ואח'**, פ"ד נא(2) 63, 124 (1997).
19 15. סעיף 25 לחוק הגנת השכר קובע כלל, המאפשר ניכוי משכר עבודה, אך במקרים
20 מסוימים המוגדרים במפורש בסעיף. הגיונו של ההסדר, הקובע אפשרויות
21 מצומצמות ביותר ומוגדרות היטב לניכוי משכר עבודה, נעוץ במאפייניו של החוק
22 כחוק מגן, הבא להגן על ליִפְתָה של התמורה המוענקת לעובד כגמול לעבודתו - הוא
23 שכר העבודה.
24 16. וזו לשונו של סעיף 25 לחוק הגנת השכר:
25 **"(א) לא ינוכו משכר עבודה אלא סכומים אלה:**
26 ...
27 **(6) חוב על פי התחייבות בכתב מהעובד למעסיק, בתנאי שלא ינוכה**
28 **על חשבון חוב כאמור יותר מרבע שכר העבודה;**
29 ...

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חדל עובד לעבוד אצל המעסיק,
2 רשאי המעסיק לנכות משכרו האחרון של עובד כל יתרה של חוב
3 שהעובד חייב לו, לרבות מקדמות".

4 17. על פי ההלכה הפסוקה, "חוב" על פי סעיפים 25(א)(6) ו-25(ב) לחוק הגנת השכר הוא
5 סכום קצוב ומוכח, ובלתי שנוי במחלוקת, ולא חוב בלתי קצוב אשר המעביד תובעו
6 והעובד מכחישו:

7
8 "לא יעלה על הדעת כי יאפשר המחוקק למעביד לעשות דין לעצמו
9 להחליט מה חייב לו העובד, כמה חייב, ומדוע חייב, ולנכות כל סכום
10 משכרו, כישר בעיניו. אלא על מעביד הסבור כי נותרו "יתרות-חוב"
11 שחב לו העובד, להתכבד ולהגיש תביעה נגדית, או בהתקיים נסיבות
12 לקיזוז לטעון לקיזוז בכתב הגנתו - ולהוכיח את טענתו..."

13 (דב"ע נד 3-101 יעקב עמנואל - שופר שופר-סל בע"מ, פד"ע כח 241)

14
15 עוד ראו בהקשר זה: דב"ע שן/ 3-119 חב' עיתונות מקומית בע"מ - אשר בן עמי
16 פד"ע כב' 303).

17
18 18. הנה כי כן- שני תנאים מצטברים מאפשרים ביצוע ניכוי משכרו של העובד, במהלך
19 יחסי העבודה: התחייבות בכתב של העובד, וקיומו של סכום קצוב ומוכח או בלתי
20 שנוי במחלוקת. רק בהתקיימותם של שני תנאים אלה, רשאי המעסיק לנכות משכרו
21 של העובד, במהלך יחסי העבודה, סכום שאינו עולה על רבע משכרו.

22 19. אשר לקיזוז משכרו האחרון של עובד, קובע סעיף 25 (ב) לחוק הגנת השכר, כי ניתן
23 לנכות כל יתרה של חוב שהעובד חייב למעסיק, ובלבד שהמדובר בסכום מוכח ובלתי
24 שנוי במחלוקת.

25 20. ומן הכלל אל הפרט.

26 21. מאחר שהנתבעת לא הכחישה כי ניכתה משכרו של התובע את הסכומים אשר תבע,
27 והדבר אף עולה בבירור מתלושי שכרו של התובע, הרי שהנטל להוכיח כי ניכויים
28 אלה בוצעו כדין, מוטל על כתפי הנתבעת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

- 1 22. הנתבעת טענה, כאמור, כי התובע היה מעורב בשבע תאונות, בגין ניכתה סכומים
2 משכרו.
- 3 23. במסגרת תצהירו, פירט מר אברג'יל את התאונות בגין בוצעו הניכויים, בסך של
4 16,416.02 ₪, וסיכם את ביצוע הניכויים כדלקמן:
5 סך של 2,300 ₪ בגין התאונה הראשונה – במהלך תקופת העבודה
6 סך של 313.5 ₪ בגין התאונה השנייה - במהלך תקופת העבודה
7 סך של 5,000 ₪ בגין התאונה החמישית - במהלך תקופת העבודה
8 סך של 8,802 ₪ בחודשים יולי ואוגוסט 2015 (הן במהלך יחסי העבודה והן במועד
9 סיום העבודה), בגין התאונות השנייה, החמישית והשביעית.
10 (סעיפים 35 ו-40 לתצהירו של מר אברג'יל)
- 11 24. אפנה, אפוא, לדון בכל תאונה בנפרד.
- 12 25. התאונה הראשונה, אירעה ביום 27.11.14, בעת שהתובע נהג ברכב הנתבעת, גרם
13 נזק לרכב כתוצאה מתאונה עצמית, והודה באשמה. מר אברג'יל הצהיר כי התובע
14 נתן הסכמתו לקיזוז הנזק שנגרם לנתבעת בגין תאונה זו, בסך של 2,300 ₪ בתוספת
15 מע"מ בסך 414 ₪. עוד הצהיר מר אברג'יל, כי סכום זה נוכח משכרו של התובע
16 בארבעה תשלומים שווים ועוקבים, בסך 678.5 ₪ כל תשלום, המהווה פחות מרבע
17 שכרו, בחודשים נובמבר 2014, דצמבר 2014, ינואר 2015, ופברואר 2015 (סעיפים 8-9
18 לתצהירו של מר אברג'יל).
- 19 26. לשם תמיכה בעדותו זו, צירף מר אברג'יל לתצהירו טופס הזמנת תיקון לרכב, בצירוף
20 חתימת התובע על הזמנה זו, וכן חשבונית מס על סך 2,714 ₪, כולל מע"מ (נספח 3
21 לתצהירו של מר אברג'יל).
- 22 27. אלא שהזמנת התיקון וחשבונית המס, מהווים לכל היותר אסמכתא שיש בה כדי
23 להעיד על דרישה לתשלום, אולם אין בה כדי להעיד על כך שהנתבעת אכן נשאה
24 בפועל בתשלום בסכום שנוכה משכרו של התובע. משכך, לא הוכח בפני, כי אכן
25 נתגבש חוב של התובע כלפי הנתבעת, בגינו רשאית הייתה היא לקזז סכומים משכרו.
- 26 28. בשולי הדברים ייאמר, כי מר אברג'יל הצהיר כי המע"מ ששולם הושב לנתבעת
27 בחודש מרס 2015, ולפיכך ניכתה הנתבעת משכרו של התובע סך של 2,300 ₪ בגין
28 תאונה זו ולא סך של 2,714 ₪ (סעיף 9 לתצהירו). ואולם, הצהרתו זו אינה מתיישבת
29 עם הצהרתו הנוספת, לפיה נוכח סך של 2,714 ₪ משכרו של התובע, בארבעה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

- 1 תשלומים, בסך 678.5 ₪ כל תשלום, בגין תאונה זו (סעיף 8 לתצהירו), ואף אין היא
2 מתיישבת עם הרישומים בתלושי שכרו של התובע, מהם עולה כי בוצעו ארבעה
3 ניכויים בסך 678.5 ₪ כל ניכוי.
- 4 29. התאונה השנייה, אירעה ביום 12.1.15. מר אברגיל הצהיר כי התאונה ארעה בעת
5 שהתובע נסע לאחור בחוסר זהירות. בהקשר זה נפלה סתירה בתצהירו של מר
6 אברגיל. בסעיף 10 לתצהירו, הצהיר כי בגין תאונה זו, לא ניכתה הנתבעת סכומים
7 כלשהם משכרו של התובע, ואילו בסעיפים 34-35 לתצהירו, הצהיר מר אברגיל, כי
8 ניכתה בגין תאונה זו סך של 5,000 ₪.
- 9 30. ככל שניכתה הנתבעת סכומים בגין תאונה זו, הרי שאין המדובר בניכוי כדין. ואבאר.
10 31. מר אברגיל הצהיר, כי הניכוי בסך של 5,000 ש"ח, בוצע בהתבסס על יסוד דרישת
11 תשלום ההשתתפות העצמית מחברת הביטוח בה ביטחה הנתבעת את הרכב בו נהג
12 התובע. מר אברגיל הודה, כי הנתבעת טרם שילמה סכום כלשהו לחברת הביטוח או
13 לצד שלישי כלשהו בגין תאונה זו, וכי ההליך בגין תאונה זו עודנו תלוי ועומד.
- 14 32. בנסיבות אלה, לא הוכח בפני קיומו של "חוב" בגינו רשאית היתה הנתבעת לקזז
15 לתובע סכומים כלשהם משכרו של התובע, קל וחומר, לא הוכח בפני קיומו של חוב
16 "קצוב". לכל היותר, עסקינן בחוב עתידי, שטרם נתגבש.
- 17 33. יתר על כן. התובע העיד כי הוא מכחיש את חובו בגין תאונה זו, והנתבעת לא הביאה
18 ראיה לסתור הכחשה זו. משכך, ברי, כי אף לא הוכח בפני כי המדובר בסכום בלתי
19 שנוי במחלוקת, בהתאם לדרישות הדין, ואף מסיבה זו לא רשאית היתה הנתבעת
20 לקזז משכרו של התובע סכום כלשהו בגין תאונה זו.
- 21 34. התאונה השלישית, אירעה ביום 12.5.2015. מר אברגיל הצהיר כי תאונה זו אירעה
22 בעת שהתובע נהג באופן רשלני ובניגוד לחוקי התנועה, וכתוצאה מכך עלה על
23 דוקרנים והסב נזק לשני צמיגים ברכב. הוסיף מר אברגיל והצהיר, כי עלות התיקון
24 בגין תאונה זו, הסתכמה כדי 627 ₪ וכי התובע הסכים להשתתף במחצית מהעלות,
25 בסך של 313.5 ₪ (סעיפים 11-12 לתצהירו של מר אברגיל). מר אברגיל צירף
26 לתצהירו קבלה על תשלום בסך 740 ₪ בגין תיקון צמיגים, מיום 15.2.15, על גביה
27 נרשם בכתב יד כדלקמן:
28 "לחייב את מגן, לזכות על 1 צמיג, 313.5- (נספח 5 לתצהירו של מר אברגיל).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 35. אלא שלא הוכח בפניי כי רישום זה נעשה על ידי התובע, ומשכך לא הוכחה בפני
2 הסכמה מראש ובכתב מטעם התובע לניכוי בסך של 313.5 ₪ משכרו כנדרש על פי
3 הוראת סעיף 25(א)(6).

4 36. כמו כן, כפי שיובהר להלן, לא הוכח בפניי כי תאונה זו אכן נגרמה עקב רשלנותו של
5 התובע, ומשכך, לא נתגבשו התנאים לקיזוז משכרו של התובע בהתאם להסכם
6 העסקתו. מכאן, שהסכם העסקתו של התובע, אף הוא אינו יכול להוות הסכמה
7 מראש ובכתב לניכוי שבוצע משכרו.

8 37. התובע העיד בחקירה נגדית, כי אין הוא מודה באשמה בגין הנזק שנגרם לצמיגי
9 הרכב במסגרת תאונה זו:

10
11 **”ש. אתה זוכר שנכנסת לחניון בכיוון הפוך והתפוצצו לך 4**
12 **צמיגים?**

13 **ת. מה שאתם כותבים זה שקר וכזב. התפוצץ צמיג קדמי...**
14 **הגלגל הקדמי היה גמור. ...זה קרה כשאני פניתי שמאלה**
15 **לצומת חלוצים, שם יש שני כיוונים. אני עמדתי בנתיב**
16 **השמאלי בשביל לפנות שמאלה לכיוון תל השומר. באה לי**
17 **משאית מצד שמאל ודחפה אותי לכיוון המדרכה ואז לא היתה**
18 **לי ברירה וברחתי לכיוון אבן השפה ואז הגלגל הקדמי**
19 **התפוצץ. הגלגל האחורי לא התפוצץ.”**
20 **(שורות 26-33 בע"מ 4 לפרוטוקול).**

21 38. בנסיבות אלה, אף לא הוכח בפניי, כי עסקינן בסכום בלתי שנוי במחלוקת.

22 39. הנה כי כן, ניכוי זה, אף הוא אינו עומד בתנאיו של סעיף 25(א)(6) לחוק הגנת השכר.

23 40. **התאונה הרביעית**, אירעה ביום 25.3.15. מר אברג'יל הצהיר כי בגין תאונה זו לא
24 קוזזו לתובע סכומים, ומשכך תאונה זו איננה רלבנטית לענייננו.

25 41. **התאונה החמישית**, ארעה אף היא ביום 25.3.2015. מר אברג'יל הצהיר, כי תאונה
26 זו ארעה כשרכב הנתבעת בו נהג התובע התדרדר במורד הרחוב ונתקע בעמוד חשמל,

27 וזאת מאחר שהתובע החנה את רכב הנתבעת מבלי שהרים את בלם היד. בגין תאונה
28 זו קיזזה הנתבעת סך של 5,000 ₪ משכרו של התובע - 1,000 ₪ בכל חודש, בין
29 החודשים מרס 2105 ועד ליולי 2015 (סעיפים 15-22 לתצהירו של מר אברג'יל).

30 42. הוסיף מר אברג'יל והצהיר, כי הורה לקזז משכרו של התובע את סכום זה, שהוא
31 גובה ההשתתפות העצמית, שכן "הגיעו מים עד נפש", ולאחר שהנתבעת קיבלה
32 דרישה לתשלום בגין תאונה זו, על ידי חברת הביטוח, על סך של 5,000 ש"ח
33 (סעיפים 22-23 לתצהירו של מר אברג'יל).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 43. ואולם, אף בגין תאונה זו, לא הציגה הנתבעת ראיה כלשהי שיש בה כדי להעיד על
2 ביצוע תשלום בפועל.

3 44. מר אברג'יל אף הצהיר כי ההליך בגין תאונה זו עודנו תלוי ועומד בערכאות (סעיף 34
4 לתצהירו של מר אברג'יל).

5 45. עם זאת, במסגרת חקירתו הנגדית, העיד מר אברג'יל כי הנתבעת חויבה בגין תאונה
6 זו בהשתתפות עצמית בסך 3,500 ₪, אולם אין בידו להציג אסמכתא שיש בה כדי
7 להעיד על ביצוע תשלום כאמור:

8
9 **"ש. אתה טוען לגבי התאונה החמישית שהיה נזק, ...האם יש
10 לך דוח שמאי, או האם יש לך קבלה של תיקון במוסך לגבי הנזק
11 הזה?**

12 **ת. אני לא הגשתי דוח שמאי, ואני לא אמור להגיש. ...
13 ש. אני מפנה אות לנספח 10, אתה אומר ששילמת השתתפות
14 עצמית או חוייבתם לשלם. האם יש לכם קבלה של השתתפות
15 עצמית של 5,000 ₪ או 3,500 ש"ח?**

16 **ת. ההתחשבות עם חברת הביטוח נעשית בסוף שנה, אמור
17 להיות פה אישור קיזוז והנספח הזה מהווה אישור על קיזוז
18 השתתפות עצמית. הכרטיס שלנו חוייב על סך 3,500 ₪.**

19 **ש. יש לך את הכרטיס של סוף השנה שמראה את הקיזוז
20 שאתה טוען לו?**
21 **ת. לא. אין לי."**

22
23 (ההדגשות הוספו, שורות 15-28 בע"מ 10 לפרוטוקול).

24 46. לא ברור, אפוא, מדוע ניכתה הנתבעת משכרו של התובע סך של 5,000 ₪ בגין
25 התאונה החמישית, על אף שמר אברג'יל העיד כי הנתבעת שילמה לחברת הביטוח
26 בגין תאונה זו סך של 3,500 ₪ בלבד.

27 47. מכל מקום, הנתבעת לא הציגה ראיה כלשהי שיש בה כדי ללמד על ביצוע תשלום
28 כנטען על ידה בגין תאונה זו, לא על סך של 5,000 ₪, לא על סך של 3,500 ₪ ולא על
29 סכום אחר כלשהו.

30 48. למעלה מכך. במסגרת חקירתו הנגדית, הכחיש התובע את הנזק הנטען על ידי
31 הנתבעת בגין תאונה זו (שורות 16-24 בע"מ 6 לפרוטוקול), ומשכך לא הוכח בפניי אף
32 קיומו של חוב קצוב ובלתי שנוי במחלוקת. אף מטעם זה הניכוי שבוצע בגין תאונה
33 זו, מנוגד להוראותיו של סעיף 25 לחוק הגנת השכר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

- 1 49. במאמר מוסגר ולמעלה מן הצורך ייאמר, כי צודק התובע בטענתו, כפי שזו נטענה
2 במסגרת סיכומיו, ולפיה הניכוי הראשון בגין תאונה זו בוצע עוד בחודש מרס 2015
3 ולפיכך, ובשים לב למועד התאונה -25.3.15, סביר כי במועד בו בוצע הניכוי הראשון,
4 טרם חויבה הנתבעת בתשלום כלשהו בגין תאונה זו.
- 5 50. התאונה השישית, אירעה ביום 14.5.15. מר אברג'יל הצהיר כי תאונה זו ארעה בעת
6 שהתובע נהג ברכב הנתבעת, ופגע ברכב חונה. מר אברג'יל הצהיר, כי בגין תאונה זו
7 חייבה חברת הביטוח את הנתבעת בדמי השתתפות עצמית בסך של 3,500 ₪ (סעיפים
8 24-25 לתצהירו של מר אברג'יל). מר אברג'יל תמך את עדותו בטופס ההודעה על
9 מקרה הביטוח בגין תאונה זו, וכן בדרישת תשלום ההשתתפות העצמית בסך של
10 3,500 ₪ (נספחים 9 ו-10 לתצהירו של מר אברג'יל)
- 11 51. אף בגין תאונה זו לא הציגה הנתבעת ראיה כלשהי, שיש בה כדי ללמד על תשלום
12 בפועל. די בכך על מנת לקבוע כי אף ניכוי זה בוצע שלא כדין.
- 13 52. כמו כן, לא הוכח בפניי גובהה של ההשתתפות העצמית שהנתבעת חויבה בה על ידי
14 חברת הביטוח בגין תאונה זו, ומשכך – לא נתגבשו התנאים הקבועים בהסכם
15 העסקתו של התובע. בנסיבות אלה, לא הוכחה בפני הסכמה מראש ובכתב אף בנוגע
16 לניכוי שבוצע בגין התאונה השישית.
- 17 53. התאונה השביעית - אירעה ביום 12.7.15. מר אברג'יל הצהיר כי תאונה זו אירעה
18 בעת שהתובע נהג ברכב הנתבעת, פגע בגג במלון הילטון בתל אביב וגרם נזק למבנה
19 המלון ולרכב. מר אברג'יל הצהיר כי התובע לא דיווח על תאונה זו כפי שהתחייב
20 ממנו, וכי נודע לו על התאונה רק בעקבות הודעתו של קצין הביטחון של המלון
21 לנתבעת. הוסיף מר אברג'יל והצהיר, כי הנזק שנגרם לנתבעת בגין תאונה זו עמד על
22 סך של 7,597 ₪ וכי הנזק לגשר "גובש לאחרונה ועמד על סך 200,000 ₪" (סעיף 28
23 לתצהירו של מר אברג'יל), וכי התובע הודה באשמתו בגין תאונה זו (סעיף 29
24 לתצהירו).
- 25 54. מר אברג'יל העיד, כי אף בגין התאונה השביעית עודנו תלוי ועומד הליך בערכאות
26 (סעיף 34 לתצהירו), וכי הנתבעת ניכתה סך של 5,000 ₪ משכרו של התובע בגין
27 תאונה זו, על יסוד דרישת התשלום שהתקבלה מחברת הביטוח.
- 28 55. אלא שאף בגין תאונה זו, לא הציגה הנתבעת ראיה כלשהי שיש בה כדי להעיד על
29 קיומו של חוב בגינו רשאית היתה הנתבעת לקזז סכומים משכרו של התובע, או על
30 שיעורו של חוב כאמור.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 56. כל שצירף מר אברג'יל לתצהירו, הוא עותק של טופס ההודעה על מקרה הביטוח בגין
2 תאונה זו (נספח 11 לתצהירו). בכך לא די, כדי להעיד על ביצוע תשלום, או על
3 התגבשותו של חוב קצוב, בו נשאה הנתבעת בפועל.

4 57. כמו כן, אף באשר לתאונה זו, לא הוכח בפני גובה ההשתתפות העצמית שהנתבעת
5 חויבה בה על ידי חברת הביטוח או צד ג' ומשכך – לא נתגבשו התנאים הקבועים
6 בהסכם העסקתו של התובע.

7 58. וכך העיד מר אברג'יל בהקשר זה במסגרת חקירתו הנגדית:

8
9 "ש. אתה יכול להראות לי דוח שמאי אחד על נזק?

10 ת. אני לא ראיתי פה.

11 ש. האם קיבלת דוח שמאי מחברת ביטוח?

12 ת. אין. ולא אמור להיות.

13 ש. יש לך קבלות, אסמכתאות ששילמת השתתפות עצמית על
14 התאונות?

15 ת. כן.

16 ש. תראה לי ?

17 ת. אני מפנה לנספחים לתצהיר.

18 ש. יש לך אישור?

19 ת. כן. הכל הוצג בנספחים. יש עוד משהו, יש כרגע תאונות
20 שעדיין לא חוייבנו אבל קיבלנו הודעה שנחוייב. אנחנו כבר
21 שילמנו. היום אנחנו אחרי התשלום.

22 ש. האם יש לך מסמך להראות?

23 ת. כרגע אני לא רואה פה".

24
25 (שורה 25 בע"מ 9 עד שורה 4 בע"מ 10 לפרוטוקול).

26 ובהמשך:

27
28 "ש.אתה טוען בסעיף 32 לתצהירך. איפה הדרישה הזאת
29 לתשלום של 10,000 ₪. ?

30 ת. (העד חושב ומעיין במסמכים): כרגע אני לא רואה את זה,
31 אבל כנראה זה באחד המסמכים פה.

32 ש. אני מפנה אותך לסעיף 34 לתצהירך, שם אתה מדבר על כל
33 מיני תאונות ומתנהלים עדיין הליכים בבית המשפט. יש לך
34 איזשהי אסמכתא מספר תיקים והאם התובע זומן להעיד?

35 ת. לא. אני לא מנהל את הדברים האלה, בסוף תהליך של
36 התאונה, האם אני מחוייב או לא. אני לא יודע על שום מסמך
37 או אסמכתא. לא יודע מספר תיק או על אסמכתא.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 ש. אני מפנה לסעיף 36 לתצהירך. אתה אומר שאתה לא מאתר
2 את המכתבים של חברת הביטוח?
3 ת. אני מפנה למכתב מיום 5.4.16.
4 ש. אבל זה מכתב שנכתב לצורך ההליך אחרי שכבר הוגשה
5 תביעה?
6 ת. עדיין אין החלטות.
7 ש. בסעיף 36 אתה כותב ש כבר קיבלתם דרישות תשלום לפני
8 ההליך, איפה הם, תראה לי. התובע אמר שהוא ביקש ממך
9 ואתה לא נתת לו שום דבר?
10 ת. אני לא... אני לא... אני מחפש את זה. (העד מחפש ומעלעל
11 במסמכים). זה אמור להיות פה אולי באחד הנספחים. אם זה
12 לא הוגש אז זה יוגש".
13

14 (ההדגשות שלי, ח.מ. שורה 33 בע"מ 10 עד שורה 15 בע"מ 11).

15 59. אלא שדרישות התשלום לא הוצגו במסגרת הליך זה.

16 60. כלל נקוט שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה שהיא לטובתו,
17 ואם נמנע מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן
18 להסיק, שאילו הובאה הראייה היתה פועל נגדו.

19 61. הנה כי כן, הנתבעת לא הוכיחה כי הסכומים שניכתה משכרו של התובע נוכו כדין,
20 בגין אף לא אחת מהתאונות עליהן הצהיר מר אברגיל.

21 62. עיקרם של הסכומים שנוכה משכרו של התובע, מבוססים על השערותיה של הנתבעת
22 באשר לחובות עתידיים, שטרם התגבשו, על יסוד דרישות תשלום של חברת הביטוח,
23 שמעולם לא הוצגו לבית הדין.

24 63. לאמור לעיל יש להוסיף, כי אין חולק בין הצדדים, כי הנתבעת ניכתה את מלוא שכרו
25 של התובע לחודש יולי 2015, קרי במהלך תקופת עבודתו, זאת שעה, שבהתאם
26 להוראות הדין, רשאית היתה לנכות משכרו של התובע לחודש יולי 2015, סכום שלא
27 יעלה על רבע שכרו.

28 64. ככל שהנתבעת סבורה כי נותרו לתובע יתרות חוב שהתובע חב לה, הרי שהיה עליה
29 לנהוג כפי שנקבע בפסיקה - להתכבד ולהגיש נגדו תביעה, ולא לבצע ניכויים משכרו
30 באופן חד צדדי.

31 65. העולה מהמקובץ הוא, כי דין התביעה להשבת הסכומים שנוכו – להתקבל.

32 על הנתבעת להשיב לתובע את הניכויים משכרו בסך **16,416.08 ₪ נטו**.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 15-10-25318

התביעה להלנת שכר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

66. נוכח המסקנה שהנתבעת ניכתה סכומים משכרו של התובע שלא כדין, ואף ניכתה את מלוא שכרו לחודשים יולי-אוגוסט 2015, אף זאת בניגוד להוראותיו של חוק הגנת השכר, עולה השאלה אם יש לחייבה בפיצויי הלנת שכר.
67. פיצויי ההלנה נועדו לשמש תמריץ כלכלי מרתיע מפני הפרת הוראות החוק, בהתחשב ב"חזיון הלנת השכר שהתפשט אצלנו במרוצת הימים במידה מדאיגה מאוד ולבש צורות שונות ומשונות" (מתוך דברי שר העבודה מרדכי נמיר בעת הצגת הצעת החוק בכנסת, כפי שהובאו בע"ע 1242/04 עיריית לוד נ' אבלין דהן (28.7.05)).
68. במסגרת כתב ההגנה שהוגש מטעמה, לא ביקשה הנתבעת לבטל או להפחית את פיצויי ההלנה הקבועים בחוק, וכאמור לעיל, אף לא הגישה סיכומים מטעמה.
69. הלכה היא כי בית הדין יפחית פיצויי הלנה רק משהתבקש לעשות כן ויוכחו נסיבות המתירות זאת. אי העלאת טענה בנידון בכתב ההגנה ובסיכומים תפעל לכן, כנגד המעסיק (דב"ע לג/3-65 יהודה פרחי נ' עדנה אשל, פד"ע ה 113).
70. עם זאת, מטענות הנתבעת, עולה בבירור כי זו סברה בכנות, כי הניכויים שביצעה משכרו של התובע נעשו כדין, וטענה זו אף עלתה במפורש בכתב ההגנה. בנסיבות אלה, ראשי בית הדין להפחית את פיצויי ההלנה (דב"ע נא/ 142, 141-3 לוג'יק בע"מ נ' דיאנה סול, פד"ע כד 143).
71. עוד יצוין, כי זכאות עובד לפיצויי הלנה ושיעורם נתונים ממילא לשיקול דעתו של בית הדין, גם כאשר דוחה בית הדין את גרסתו העובדתית של המעסיק, במלואה או בחלקה (עע 300029/98 בית יעקב מכון למורות נ' ג'וליה מימון, 29.11.200), וכי טרם פסיקת פיצויי הלנה, חובה על בית הדין להפעיל שיקול דעת, הן לגבי עצם פסיקתם והן לגבי שיעורם ע"ע (ארצי) 473/09 מוטור אפ בע"מ נ' ורד (1.11.2011)).
72. מכתב ההגנה ומהעדויות שהובאו בפניי, עולה כי הנתבעת סברה מתוך טעות כנה כי היא רשאית לנכות משכרו של התובע את הסכומים שנוכו, ועל כן אני סבורה כי אין מקום לפסוק לתובע פיצויי הלנה מקסימאליים, אלא להפחיתם לשיעור המגלם בתוכו פיצוי הולם לתובע בגין הלנת שכרו.
73. לפיכך אני קובעת, כי פיצויי ההלנה יופחתו לסכום קצוב, בסך 4,800 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

התביעה לפיצוי בגין העדר הפרשות לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים

74. לטענת התובע, זכאי הוא להפרשות לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים, בשיעור של 12% משכרו.

75. הנתבעת לא הכחישה את טענת התובע לפיה לא הפרישה לתובע סכומים לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים, אלא שלטענתה אין התובע זכאי להפרשות אלה מחמת היותו בן 74 ומאחר שסירב לביצוע הפרשות כאמור.

76. צו הרחבה לביטוח פנסיוני מקיף במשק לפי חוק הסכמים קיבוציים משנת 2008 קבע חובת הפרשת פנסיה לכלל העובדים במשק.

77. סעיף 4(א)(6) מוציא מתחולתו של הצו, בין היתר את:

**"...מי שפרש מעבודתו בגיל פרישת חובה ומקבל קיצבה.
"קיצבה" בסעיף זה - למעט קצבאות וגמלאות מהמוסד לביטוח
לאומי".**

78. התובע הצהיר, כי אין הוא מקבל קצבה ממקור כלשהו, וכי בתקופה שקדמה לתקופת העסקתו בנתבעת, ובתקופה שלאחריה, הופרשו לזכותו סכומים לקרן הפנסיה (סעיפים 30-33 לתצהיר התובע).

79. עדותו זו של התובע לא נסתרה בחקירה נגדית או בדרך אחרת, ומשכך, הוכחה בפניי גרסתו.

80. בנסיבות אלה, טענת הנתבעת לפיה התובע אינו זכאי לפיצוי בגין העדר הפרשות לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים מן הטעם שעבר הוא את גיל הפרישה על פי דין - נדחית.

81. עם זאת, התובע עתר לתשלום בסך של 6,678 ₪ בגין 12 חודשי עבודה. מאחר שאין חולק כי התובע עבד רק אחד עשר חודשים ומחצה בשירות הנתבעת, זכאי הוא לחלף הפרשות לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים בסכום הנתבע על ידו, ובשיעורים הנתבעים על ידו (6% לקופת הפיצויים, ו- 6% לקרן הפנסיה) לתקופה היחסית בלבד, בסך של 6,486 ₪ (4,700 ₪ לחודש * 12% * 11.5 חודשים).

התביעה לפיצויי פיטורים ולדמי הבראה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 82. לטענת התובע, נאלץ להתפטר מעבודתו עקב הלנת שכרו, וכי בנסיבות אלה לא ניתן
2 היה לדרוש ממנו להמשיך ולעבוד, ולפיכך קמה זכאותו לפיצויי פיטורים. התובע
3 הוסיף, כי אמנם לא השלים שנת עבודה, ואולם, לא ניתן היה לצפות ממנו להמשיך
4 ולעבוד שבועיים נוספים ללא תשלום, רק על מנת שיצבור ותק מספק לשם צבירת
5 זכאותו לפיצויי פיטורים. מאותם הטעמים, טען התובע לזכאותו אף לדמי הבראה.
6 83. מנגד טענה הנתבעת, כי התובע אינו זכאי לפיצויי פיטורים ולדמי הבראה, מאחר
7 שלא השלים שנת עבודה.

8 84. הגם שהוכח בפניי, כי שכרו של התובע הולך, וכי בנסיבות אלה לא ניתן היה לדרוש
9 ממנו להמשיך ולעבוד, לא מצאתי מקום לפסוק לו פיצויי פיטורים, וזאת מאחר
10 שלא השלים שנת עבודה אחת, כנדרש בחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג – 1963.

11 85. במאמר מוסגר ולמעלה מן הצורך ייאמר, כי החזקה הקיימת בסעיף 3 לחוק פיצויי
12 פיטורים, לפיה פיטורים סמוך לשנה יראו אותם, אם לא הוכח אחרת, כאילו נעשו
13 מתוך כוונה להימנע מחובת תשלום פיצויי פיטורים, אינה קיימת שעה שעסקינן
14 במקרה של התפטרות בסמוך לשנת עבודה, מפאת נסיבות בהן לא ניתן להמשיך
15 ולדרוש מעובד להמשיך ולעבוד. לאמור לעיל יש להוסיף, כי במקרה שלפניי,
16 הניכויים שלא כדין, נעשו החל מחודש נובמבר 2014, קרי, כחודשיים לאחר תחילת
17 עבודתו של התובע בשירות הנתבעת, ולא רק בסמוך להשלמת שנת עבודה.

18 86. צו ההרחבה בדבר תשלום דמי הבראה, קובע אף הוא זכאות לדמי הבראה רק ככל
19 שהעובד השלים שנת עבודה. משכך, אין בידי לקבל אף את תביעת התובע לתשלום
20 דמי הבראה.

טענת הקיזוז

21
22
23
24 87. במסגרת תצהיר העדות הראשית מטעמה, טענה הנתבעת טענת קיזוז. טענה זו לא
25 נטענה במסגרת כתב ההגנה, ולפיכך, דינה להידחות.

26 88. עם זאת, למעלה מן הצורך ייאמר, בקצירת האומר, כי אף לגופו של עניין, אין לקבל
27 את טענת הקיזוז בגין חיובי השתתפות עצמית, מן הטעם שלא הוכח בפניי, כאמור,
28 כי הנתבעת אכן נשאה בהשתתפות עצמית כנטען על ידה. כמו כן, בשים לב לקביעה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

1 העובדתית לפיה התובע התפטר מעבודתו בנסיבות בהן לא ניתן היה לדרוש ממנו
2 להמשיך ולעבוד, הרי שאין הנתבעת זכאית לקיזוז חלף הודעה מוקדמת.
3 89. משכך, טענת הקיזוז – נדחית.

סוף דבר

7 90. התביעה מתקבלת ברובה.

8 91. הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים המפורטים להלן, בתוך 30 ימים מיום שיומצא
9 לה פסק הדין:

10 א. החזר ניכויים בסך 16,416.08 ₪ נטו, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק

11 מיום הגשת התביעה (14.10.15) ועד למועד התשלום בפועל.

12 ב. פיצויי הלנת שכר בסך 4,800 ₪. ככל שסכום פיצויי ההלנה לא ישולם בתוך

13 30 ימים המצאת פסק הדין, ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק
14 ממועד מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

15 ג. פיצוי בגין העדר הפרשות לקרן הפנסיה ולקופת הפיצויים בסך 6,486 ₪,

16 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
17 מיום הגשת התביעה (14.10.15) ועד למועד התשלום בפועל.

18 ד. מאחר שהמדובר בתביעה שעיקרה תשלום שכר עבודה, סבורני כי יש

19 לפסוק לתובע הוצאות על הצד הגבוה. הנתבעת תישא בהוצאות שכ"ט ב"כ
20 התובע בסך 6,500 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים מיום המצאת פסק

21 הדין שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין.

22
23 92. על פסק הדין ניתן להגיש ערעור לבית הדין הארצי בירושלים, בתוך 30 יום ממועד

24 קבלת פסק הדין.

25
26 ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ז, (21 מאי 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

27

28 דפנה חסון זכריה, שופטת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 25318-10-15

- 1
- 2

